

Óhaj

Az idő hasonlatos minden gallyas fához,
minden tenyérhez és útelágazáshoz.
Az idő hasonlatos a messzi csillagokhoz,
az értelem jászlában – az okozathoz – s okhoz.
Az idő kapui a kezdet és a vég,
folyik, mint folyó, és dermedt, mint a jég.
Az idő választás az ösvények között,
ággént lomb burkolja, gyökéerként a rögök.
Az idő az egyenes, és az idő a kör,
az idő a tükörkép, s az idő a tükör.
Az idő a piramis, a múltból zengő sóhaj,
az idő Mi Vagyunk, az idő az Óhaj.

Paulinyi Tamás